

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/21402 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de controle op de luchthaven Schiphol niet voldoet aan het bepaalde in artikel 21, aanhef en onder a, sub II, van de Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: de Schengengrenscodex), nu niet is gebleken dat de controle is gehouden naar aanleiding van informatie over mogelijke bedreigingen van de openbare orde en is bedoeld ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit, en dat daarmee de staandehouding en, bij gebrek aan bijzondere belangen aan de zijde van de staatssecretaris, de inbewaringstelling niet rechtmatig zijn. Hiertoe betoogt de staatssecretaris dat een onjuiste invulling is gegeven aan de desbetreffende bepaling door de onder a van het artikel opgesomde omstandigheden als cumulatieve vereisten te lezen, terwijl het hier slechts gaat om een opsomming van voorbeelden.

2.1.1. Ingevolge artikel 21, aanhef en onder a, van de Schengengrenscodex doet de afschaffing van het grenstoezicht aan de binnengrenzen geen afbreuk aan de uitoefening van de politiebevoegdheid door de bevoegde instanties van de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving, voor zover de uitoefening van die bevoegdheid niet hetzelfde effect heeft als grenscontroles; dit geldt ook in de grensgebieden. Voor de toepassing van de eerste zin kan met name niet worden gesteld dat de uitoefening van de politiebevoegdheid hetzelfde effect heeft als de uitoefening van grenscontroles wanneer de politieke maatregelen:

- I) niet grenstoezicht tot doel hebben;
- II) gebaseerd zijn op algemene politie-informatie en -ervaring met betrekking tot mogelijke bedreigingen van de openbare veiligheid en met name bedoeld zijn ter bestrijding van grensoverschrijdende

- criminaliteit;
- III) worden gepland en uitgevoerd op een manier die duidelijk verschilt van de systematische controles van personen aan de buitengrenzen;
- IV) op basis van controles ter plaatse worden uitgevoerd.

2.1.2. Het gebruik van de woorden "kan met name" in voormelde bepaling geeft aan dat deze een niet-uitputtende beschrijving bevat van omstandigheden waaronder de uitoefening van een politieke bevoegdheid niet hetzelfde effect heeft als een grenscontrole. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de onder I tot en met IV genoemde omstandigheden als cumulatieve vereisten moeten worden aangemerkt. De grief slaagt derhalve.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 15 juni 2008, voor zover daarop na het vorenstaande nog moet worden beslist, als volgt.

2.3. De vreemdeling betoogt in beroep onder meer dat de controle op de luchthaven Schiphol in strijd met artikel 21, aanhef en onder a, van de Schengengrenscodex hetzelfde effect heeft als een grenscontrole, zodat de staandehouding en uiteindelijke inbewaringstelling onrechtmatig zijn te achten.

2.3.1. Blijkens het op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van 15 juni 2008 was de verbalisant die dag op de luchthaven Schiphol. Op deze locatie worden regelmatig controles gehouden, omdat uit kennis en ervaring bekend is geworden dat zich aan boord van vliegtuigen, aankomend vanuit een ander Schengenland, personen bevinden die met valse dan wel vervalste reisdocumenten of geheel zonder reisdocumenten reizen.

Volgens het proces-verbaal heeft de verbalisant een zogeheten MTV-controle uitgevoerd nabij gate B13, alwaar een nader omschreven vlucht uit Athene aankwam. Hij zag daarbij de vreemdeling, een voor hem onbekende persoon, in zijn richting lopen en vroeg hem in de Engelse taal naar zijn reisdocument. De vreemdeling verklaarde dat hij geen documenten in zijn bezit had. Vervolgens heeft de verbalisant de vreemdeling staande gehouden op grond van artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000.

2.3.2. Uit het proces-verbaal blijkt niet dat iedere persoon afkomstig van de betrokken vlucht gevraagd is naar zijn reisdocument. Evenmin heeft de vreemdeling concrete omstandigheden aangevoerd waaruit anders blijkt. Uit het feitencomplex kan dus niet worden afgeleid dat in het onderhavige geval geen sprake is geweest van een steekproefsgewijze controle.

Uit paragraaf A3/2.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 volgt verder dat een MTV-controle als thans aan de orde plaatsvindt in het kader van het toezicht gericht op het in een zo vroeg stadium tegengaan van illegaal verblijf. Het doel van een dergelijke controle verschilt derhalve van dat van een grenscontrole, die blijkens artikel 1, aanhef en onder 10, van de Schengengrenscodex betrekking heeft op het al dan niet mogen binnenkomen of verlaten van het grondgebied van een lidstaat.

Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat de controle op de luchthaven Schiphol in strijd met artikel 21, aanhef en onder a, van de Schengengrenscodice hetzelfde effect heeft als een grenscontrole. De beroepsgrond faalt.

2.4. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.5. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 15 juni 2008 dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 juli 2008 in zaak nr. 08/21402;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

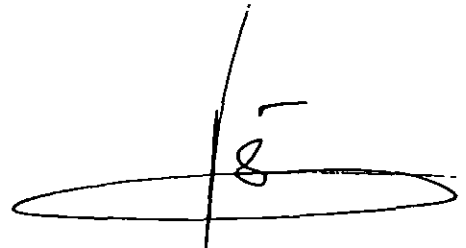
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

279

Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : _____ Tel: _____

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens hulpofficier van Justitie, geleid op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit : Iraaks

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- ( ) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
- (X) aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
- ( ) aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

- ( ) het belang van de nationale veiligheid, omdat
- (X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
  - ( ) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
  - ( ) veroordeeld is terzake misdrijf
  - ( ) ongewenst verklaard is
  - (X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
  - ( ) zich niet aangemeld heeft bij de korpchef
  - ( ) zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
  - ( ) gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
  - ( ) zich bedient van een of meerdere allassen
  - (X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
  - ( ) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
  - (X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
  - ( ) overige reden(en):

( ) wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn en wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Schiphol Datum: 15-6-2008 Tijd: 14:30 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

P. Slot,
Adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling mitgelevert.

Dossiernr:	
Uitd. of verz. opsteldatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	16 JUN 2008
Registratie naam ontv.:	
INDIS:	
controle:	
AGG P. SLOT	
IBS Administratie-Centrum	
SCHIPHOL	
Tel. 020-6039636 Fax: 020-6039631	

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

SBA VREEMDLING ZKN

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/21402

V-nr.:

inzake: van (gestelde) Iraakse nationaliteit,
eiser,

gemachtigde: mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem,

tegens: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J. Raaijmakers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 15 juni 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 16 juni 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekennning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 24 juni 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig K.R. Al-Tamimi als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.
De controle in het kader van het Mobiel Toezicht Vreemdelingen (MTV) is een vorm van grenscontrole, althans heeft hetzelfde effect als een grenscontrole, hetgeen ook valt af te leiden uit de titel van onderdeel A3/2.4 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000. Er is derhalve sprake van strijd met artikel 21, aanhef en onder a, onder I, van de Verordening (EG) nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodex; hierna: SGC), waarin is bepaald dat uitoefening van de politiebevoegdheid door de bevoegde instanties van de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving plaats kan vinden, voor zover de uitoefening van die bevoegdheid niet hetzelfde effect heeft als een grenscontrole. De in het proces-verbaal van artikel 50 van de Vw 2000 genoemde

Ontvangst tijd 1. Juli 14:01

08-07-2008 16:47

0

96%

P.008

AWB 08/21402 inzake

VREEMDELING ZKN

2

omstandigheden zijn te vaag om eiser staande te kunnen houden in het kader van een MTV-controle. Dit is in strijd met artikel 21, aanhef en onder a, sub II van de SCG. De staandehouding, en de daarop volgende inbewaringstelling zijn derhalve onrechtmatig te achten. De belangenafweging dient in het voordeel van eiser uit te vallen, nu hij geen strafbare feiten heeft gepleegd.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.

De MTV-controle is gebaseerd op de wet en is geen vorm van grenscontrole. Onderdeel A3/2.4 van de Vc 2000 heeft betrekking op het tegengaan van illegaal verblijf en betreft duidelijk geen grenstoezicht. Om deze reden valt deze controle niet onder het toepassingsbereik van artikel 21 van de Schengengrenscode. Verweerder betwist dat de in het proces-verbaal van artikel 50 van de Vw 2000 weergegeven informatie te vaag is, nu deze informatie is gebaseerd op ervaringen in het verleden. Verweerder verwijst in dit verband naar het in onderdeel A3/2.4 van de Vc 2000 neergelegde beleid. Gelet op het voorgaande is de staandehouding rechtmatig.

Ingevolge artikel 2, onder 9, van de SCG wordt onder grenstoezicht verstaan: de overeenkomstig en voor het doel van deze verordening aan een grens uitgevoerde activiteit die uitsluitend wegens de voorgenomen of daadwerkelijke grensoverschrijding en dus niet om andere redenen wordt verricht, en die bestaat in controle en bewaking van de grens.

Ingevolge artikel 2, onder 10, van de SCG wordt onder grenscontroles verstaan de controles die aan de grensdoorlaatposten worden verricht om na te gaan of de betrokken personen, hun vervoermiddelen en de voorwerpen in hun bezit het grondgebied van de lidstaten mogen binnenkomen dan wel verlaten.

Ingevolge artikel 21, aanhef en onder a, van de SCG doet de afschaffing van het grenstoezicht geen afbreuk aan de uitoefening van de politiebevoegdheid door de bevoegde instanties van de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving, voor zover de uitoefening van die bevoegdheid niet hetzelfde effect heeft als grenscontroles; dit geldt ook in de grensgebieden. Voor de toepassing van de eerste zin kan met name niet worden gesteld dat de uitoefening van de politiebevoegdheid hetzelfde effect heeft als de uitoefening van grenscontroles wanneer de politieke maatregelen:

- I. niet grenstoezicht tot doel hebben;
- II. gebaseerd zijn op algemene politieke-informatie en -ervaring met betrekking tot mogelijke bedreigingen van de openbare veiligheid en met name bedoeld zijn ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit;
- III. worden gepland en uitgevoerd op een manier die duidelijk verschilt van de systematische controles van personen aan de buitengrenzen;
- IV. op basis van controles ter plaatse worden uitgevoerd.

Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 zijn ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen, hetzij op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren hetzij ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, bevoegd personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

In onderdeel A3/2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

“Operationeel toezicht ter bestrijding van illegale immigratie.

Het toezicht ter bestrijding van illegale immigratie is erop gericht illegaal verblijf, al dan niet in georganiseerd verband, in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan. Dit toezicht is tevens gericht op preventie en ontmoediging van toekomstige illegale immigratie. Om illegaal verblijf in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan, kunnen ingereisde personen na grensoverschrijding aan vreemdelingentoezicht kunnen worden onderworpen. Dit is onder meer het geval in internationale treinen en bij auto's die de Nederlandse grens zijn gepasseerd, maar ook in het geval van internationaal vliegverkeer waarbij sprake is van een intra-Schengenvlucht naar het grondgebied van Nederland. Deze vorm van toezicht is uitsluitend toegestaan ten aanzien van personen van wie mag worden aangenomen dat zij grensgangers zijn. Deze controles vinden plaats zodra dit redelijkerwijs

AWB 08/21402 inzake

... ZAKEN

3

mogelijk is na grensoverschrijding en nog geen of slechts een geringe vermenging met het binnenlands reizigersverkeer heeft plaatsgevonden (...) Ook eigen ervaringsgegevens van de KMar, gebaseerd op de hierboven genoemde werkmethode, zijn voldoende aanknopingspunt om over te gaan tot controles."

In de considerans van de SGC is onder (14) vermeld dat deze verordening geen afbreuk doet aan in het kader van de algemene politiebevoegdheid uitgevoerde controles en op dezelfde manier als bij binnenlandse vluchten uitgevoerde personencontroles, noch aan de mogelijkheid van de lidstaten om overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3925/91 van de controles en de formaliteiten die van toepassing zijn op de handbagage en de ruimbagage van personen op intracommunautaire vluchten en op de bagage van personen bij intracommunautaire zee-reizen uitzonderlijke bagagecontroles uit te voeren, noch aan nationale voorschriften betreffende het bij zich dragen van reis- en identiteitsdocumenten of aan de verplichting om de aanwezigheid op het grondgebied van de betrokken lidstaat te melden.

Gelet op deze considerans en op de hiervoor weergegeven tekst van artikel 21, aanhef en onder a, van de SGC staat deze bepaling naar het oordeel van de rechtbank niet in de weg aan controles die worden uitgevoerd in het kader van de algemene politiebevoegdheid voor zover deze niet hetzelfde effect hebben als de uitoefening van grenscontroles.

Blijkens het proces-verbaal van 15 juni 2006 (stuk 1) heeft er op die datum een MTV-controle door een ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee plaatsgevonden nabij gate B13 waar de vlucht van de luchtvaartmaatschappij Olympic Airways uit Athene aankwam. Deze controle is gehouden, omdat blijkens voornoemd proces-verbaal uit kennis en ervaring bekend is geworden dat zich aan boord van vliegtuigen, aankomend vanuit een ander Schengenland personen bevinden, die met valse dan wel vervalste reisdocumenten, of geheel zonder reisdocumenten reizen.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat deze MTV-controle hetzelfde effect heeft als de uitoefening van een grenscontrole en gelet daarop in strijd is met artikel 21, aanhef en onder a, van de SGC. In dit verband overweegt de rechtbank als volgt.

Niet is gesteld noch is gebleken dat niet is voldaan aan hetgeen is bepaald in artikel 21, aanhef en onder a, sub III en IV van de SGC.

Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat het hier niet gaat om een controle die de uitoefening van grenstoezicht tot doel heeft. Het gaat hier om de uitoefening van een algemene politiebevoegdheid, namelijk de bevoegdheid die is gebaseerd op artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 en die gelet op de tekst van die bepaling de bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding ten doel heeft. Dat het kopje van onderdeel A3/2.4 "Operationeel toezicht ter bestrijding van illegale immigratie" op iets anders lijkt te wijzen, maakt dat niet anders. Onder dat kopje is immers uitgelegd dat het toezicht ter bestrijding van illegale immigratie er op is gericht illegaal verblijf, al dan niet in georganiseerd verband, in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan en dat dit toezicht tevens gericht is op preventie en ontmoediging van toekomstige illegale immigratie. Dit wijst er, anders dan eiser heeft gesteld, naar het oordeel van de rechtbank niet op dat dit operationeel toezicht grenstoezicht ten doel heeft, zodat is voldaan aan hetgeen in artikel 21, aanhef en onder a, sub I van de SGC is bepaald.

De rechtbank volgt eiser echter wel in zijn stelling dat niet is voldaan aan hetgeen in artikel 21, aanhef en onder a, sub II van de SGC is bepaald. Volgens het proces-verbaal is deze controle gehouden omdat uit kennis en ervaring bekend is geworden dat zich aan boord van vliegtuigen, aankomend vanuit een ander Schengenland personen bevinden, die met valse dan wel vervalste reisdocumenten, of geheel zonder reisdocumenten reizen. Naar het oordeel van de rechtbank betreft dit geen informatie met betrekking tot mogelijke bedreigingen van de openbare veiligheid en is daaruit niet gebleken dat de controle met name bedoeld is ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit.

Ontvangst tijd 1. Juli 14:01

AWB 08/21402 inzake

4

Gelet op het voorgaande is de staandhouding ex artikel 50 van de Vw 2000 in het onderhavige geval niet rechtmatig te achten.

Door verweerder zijn geen belangen gesteld die aan opheffing van de maatregel in de weg staan.

Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen, ingaande 1 juli 2008.

De rechtbank ziet op grond van het voorgaande aanleiding gebruik te maken van de bevoegdheid om schadevergoeding toe te kennen als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 en wel tot een bedrag van € 70,- per dag dat eiser in het Aanmeldcentrum Schiphol en op het Detentieplatform te Zaandam aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1120,-.

Gelet op het voorgaande is er voorts aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-, als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

AWB 08/21402 inzake

VEEMDING ZAK

01.225 11.12

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring ingaande 1 juli 2008 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1120,- (zegge: elfhonderdtwintig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,- (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzitter, in tegenwoordigheid van , griffier, en in het openbaar uitgesproken op 1 juli 2008.

Afschrift verzonden op: 1 JULI 2008

Conc.: PD/JE
Coll: LFF
D: B

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2400 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Ontvangst: tijd 1. Juli 14:01

08-07-2008 16:47

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 JUL 2008	
ZA-NR.	200805226
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 1 juli 2008
met kenmerk 08/21402

Inzake:

met IND-kenmerk 0806161209
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. F. Fonville
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 90120
2500 GC Den Haag

H. Hanssen-Tekamp
070-779 7109

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 juli 2008, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 08/21402, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 15 juni 2008 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maarregel heeft bevolen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend. (*productis I*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 15 juni 2008 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 1 juli 2008, met kenmerk AWB 08/21402 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de bewaring bevolen, de Staatssecretaris veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van € 1120,- en de Staatssecretaris in de proceskosten veroordeeld.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Niet is gesteld noch is gebleken dat niet is voldaan aan hetgeen is bepaald in artikel 21, aanhef en onder a, sub III en IV.

(...)Dit wijst er, anders dan elser heeft gesteld naar het oordeel van de rechtbank niet op dat dit operationeel toezicht grenstoezicht ten doel heeft, zodat is voldaan aan hetgeen in artikel 21 aanhef en onder a, sub I van de SGC is bepaald.

De rechtbank volgt elser echter wel in zijn stelling dat niet is voldaan aan hetgeen in artikel 21, aanhef en onder a, sub II van de SGC is bepaald. Volgens het proces-verbaal is deze controle gehouden omdat uit kennis en ervaring bekend is geworden dat zich aan boord van vliegtuigen, aankomend vanuit een ander Schengenland personen bevinden, die met valse naam dan wel vervalste reisdocumenten, of geheel zonder reisdocumenten reizen. Naar het oordeel van de rechtbank betreft dit geen informatie met betrekking tot mogelijke bedreigingen van de openbare veiligheid en is daaruit niet gebleken dat de controle met name bedoeld is ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit.

Gelet op het voorgaande is de staandhouding ex artikel 50 van de Vw 2000 in het onderhavige geval niet rechtmatig te achten."

Op de hiervoor bestreden overweging berusten de rechtsoverwegingen van pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van deze grief vitiëert ook deze rechtsoverwegingen.

Toelichting

- 3.3. Verweerder is staandegehouden op de luchthaven Schiphol tijdens een controle in het kader van Mobiel Toezicht Vreemdelingen (verder MTV) nabij gate B13 alwaar de vlucht van de luchtvaartmaatschappij Olympic Airlines uit Griekenland aankwam. Desgevraagd heeft verweerder geen reis- en/of identiteitsdocumenten kunnen overleggen.
- 3.4. Ten onrechte is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat de staandhouding in casu onrechtmatig heeft plaatsgevonden en dat derhalve de bewaring dient te worden opgeheven. De rechtbank komt ten onrechte tot de conclusie dat niet een ieder die de grens overschrijdt zonder verdere aanleiding gecontroleerd kan worden ter bestrijding van illegale immigratie. De rechtbank heeft daarbij ten onrechte een eigen invulling gegeven aan artikel 21 van de Schengengrenscodex (verder: SGC) en getuigt van een onjuiste rechtsopvatting door de in artikel 21 aanhef en onder a SCG genoemde punten als zijnde cumulatieve eisen op te vatten.
- 3.5. Artikel 21 aanhef en onder a SGC stelt, voor zover hier van belang, dat de afschaffing van het grenstoezicht geen afbreuk doet aan de uitoefening van de politiebevoegdheid door de bevoegde instanties van de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving, voor zover de uitoefening van die bevoegdheid niet hetzelfde effect heeft als grenscontroles; dit geldt ook in de grensgebieden.
- 3.6. De nationale wetgeving geeft volgens hoofdstuk A3/2.4 van de Vreemdelingen circulaire (verder Vc) en jurisprudentie van uw Afdeling enkel aan dat tijdens een MTV-controle grensgangers na grensoverschrijding aan vreemdelingentoezicht kunnen worden onderworpen om illegaal verblijf in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan. Alle inreizende personen, waarvan mag worden aangenomen dat zij grensganger zijn, kunnen aan deze vorm van vreemdelingentoezicht worden onderworpen.
- Zie:*
- AbRS 19 januari 2005, nr. 200410089/1, JV 2005/123;
  - AbRS 22 februari 2008, nr. 200707416/1, www.raadsstaten.nl
- 3.7. De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte een eigen invulling aan artikel 21 SGC heeft gegeven en de punten genoemd in artikel 21 SGC aanhef en onder a ten onrechte leest als zijnde cumulatieve vereisten. Immers uit het artikel blijkt dat met name niet kan worden gesteld dat de uitoefening van de politiebevoegdheid hetzelfde effect heeft als de uitoefening van de grenscontroles, waarna een aantal voorbeelden wordt genoemd. Het artikel is als zijnde een kan-bepaling geredigeerd en de onder a weergegeven punten vormen enkel een opsomming van voorbeelden. Van het stellen van cumulatieve eisen is geen sprake. De rechtbank heeft dit in haar oordeel miskend.
- 3.8. Door aan artikel 21 SGC een onjuiste invulling te geven worden ten onrechte meer eisen gesteld door de rechtbank aan de MTV-controle dan volgens de jurisprudentie van uw Afdeling en het beleid als bedoeld in hoofdstuk A3/2.4 Vc gelden. Van strijd met artikel 21 SGC, is naar het oordeel van de Staatssecretaris geen sprake.

3.9. Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de staandhouding onrechtmatig is en de rechtbank heeft ten onrechte de opheffing van de bewaring bevolen en verweerder een schadevergoeding toegekend ten laste van de Staat der Nederlanden.

4. **Conclusie**

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 8 juli 2008

Gemachtigde

Mr. K.T.B. van Zijp, senior procesvertegenwoordiger

*Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Locatie Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
Telefoon 070 - 779 4180
Telefax 070 - 779 5509*